

Una dimissió amb possible venda

El president del RCE Mallorca, Bartomeu Beltran, ha dimitit. Oficialment per raons personals, però al darrere d'aquesta sorprenent decisió existeix un entramat de relacions econòmiques que poden acabar amb la venda del club de futbol mallorquí.

Dimecres 29 d'abril de 1998. Estadi de Mestalla, València, a les 21 hores. El Reial Club Esportiu Mallorca, SA Esportiva començava el seu enfrontament decisiu amb el Futbol Club Barcelona per saber qui es duria la Copa. Tothom sap com acabà aquell partit. Quan Stankovic fallà i Hesp aturà el següent penal, al Mallorca se li esvaí el somni. A la llotja del Mestalla un home plorava desconsoladament. Era Bartomeu Beltran, el president del Mallorca. Plorava per la derrota, o per alguna cosa més? Aparentment acabava la temporada més bona que mai en la seva història ha fet el Mallorca. Però la realitat és que començava un episodi estrany, amb moltes zones obscures, el final del qual serà, si no hi ha canvis sobtats, la venda del Mallorca.

La dimissió. Just després d'aquella èpica derrota, Beltran anunciava per sorpresa, davant els micròfons que l'envoltaven: "ara he d'obrir un període de reflexió. Acaba un cicle. El Mallorca ja és gran, té el futur assegurat i jo vull aturarme un poc, vull pensar en la meua família... fa tres anys que no tinc vida personal, tot el meu temps és per al Mallorca. No he vist créixer la meua filla... Vull reflexionar i decidir què he de fer..."

Era la bomba: Beltran deia que volia reflexionar sobre una possible marxa. Ningú no s'ho volia creure a Mallorca, però els rumors no es torben a espargir-se per tot arreu. Tothom volia cercar una resposta lògica a un anunci del tot il·lògic. Per què? Per què se'n va Beltran, precisament ara, quan l'equip viu el seu moment més dolç? Com es pot entendre, això?

De la presidència d'un club de futbol, ningú no se'n va per raons familiars. Se'n van perquè els treuen a la força: Mendoza, Roig... i s'aguanta sempre fins a la fi, caigui qui caigui: Núñez, per exemple. És una de les plataformes de promoció social, i sovint econòmica, més estimades. Raons familiars per explicar la fuga de Beltran? Improbable.

El cas és que els rumors augmentaven dia rere dia a Mallorca, però

Beltran no en deia ni piu: únicament que continuava reflexionant. Finalment, el dissabte dia 30 de maig oficialitzava la decisió: havia reflexionat i deixava la presidència, al mateix temps que anunciava que ningú no havia de patir per res, perquè tot era sota control.

No obstant això, els esdeveniments posteriors no semblen confirmar tanta tranquil·litat en el si del club degà del futbol mallorquí.

Incògnites. Primera incògnita. De qui és vertaderament el Mallorca? Formalment la immensa majoria de les accions són propietat de l'empresa madrilenya Vita Planning de Comunicaciones, constituïda per Bartomeu Beltran i la seva esposa, Pilar Utrilla. Aquesta empresa va comprar el Mallorca el 22 d'agost de 1995 per mitjà de l'adquisició del 85% del total del capital social. El cost de l'operació no es coneix amb exactitud. S'ha publicat que per 100 milions, però altres fonts asseguren que va ser una xifra superior al doble. En aquells moments el Mallorca era a mans d'un grup d'empresaris que es trobaven sota el lideratge del metge Miquel Dalmau i amb la important participació de l'empresari turístic Gabriel Barceló. Aquests no podien continuar afrontant les pèrdues. Hi havia converses amb un grup d'empresaris mallorquins, però Beltran els guanyà per mà, fent una oferta en ferm. D'on sortien tants de doblers, i en mans d'un presentador de televisió?

Exactament no se sap. Però per ventura aquesta informació, escrita pel periodista Tomeu Maura a *El Día del Mundo* de l'1 de juny passat, pot fer-hi una mica de llum: "...va ser una operació llampec gestada a Marbella, a la finca d'Antonio Asensio, només catorze dies abans".

Que qui és Antonio Asensio? No fan falta presentacions. En aquells moments era propietari d'Antena 3 Televisión, que, com es deu recordar, es trobava enmig d'una guerra pels drets televisius del futbol i s'enfrontava a la cadena de Polanco, Canal Plus. Fent una mica de memòria, el lector recordarà fà-

cilment que aleshores aquestes dues televisions lluitaven per veure qui s'enduia els drets per retransmetre el futbol. Inflaven de doblers els clubs perquè els cedissin els drets i, sobretot, perquè a l'hora de votar a la Lliga Professional de Futbol la concessió de les retransmissions es recordassin dels *amics*. En poques paraules: molts doblers a canvi de vots a la LPF que donarien a les televisions els desitjats drets televisius.

És ver que la llei impedeix que una mateixa persona o empresa pugui controlar diversos clubs. Però les formes són moltes, per saltar-se aquesta limitació. Així, a través de la premsa, s'ha pogut saber que el Consell Superior d'Esports va fer una investigació prèvia per saber si podia intervenir en el que era una sospita generalitzada: el control d'Antonio Asensio de diversos clubs de futbol, el Mallorca entre ells.

Quina relació uneix Asensio i Beltran? Són, o eren, amics des de fa molt de temps. Es diu que Beltran ha exercit de metge tant d'Asensio com de la seva família. Quan Asensio tenia Antena 3, Beltran hi participava en àmbits directius. Però no només això, el seu èxit d'audiència a través del discutit programa de telescombraria pseudomèdica *En buenas manos* sens dubte el situà encara més a prop del seu amic i empresari Asensio.

El cas és que l'estiu de 1995,

Beltran comprà el Mallorca. Poc després anuncià un contracte de cessió de drets televisius a favor d'Antena 3, mitjançant el qual la cadena retransmetria els partits amistosos del Mallorca durant els propers cinc anys en canvi de 500 milions. Tants milions per a partits amistosos d'un club que es trobava en segona divisió!

Una dada més per entendre la vinculació entre Beltran i Antena 3: quan el Mallorca intentava comprar el camp on jugar —no és de la seva propietat, sinó d'uns centenars d'accionistes— l'Associació de Propietaris va rebre una oferta via fax amb la capçalera d'Antena 3, la qual cosa va fer exclamar a l'advocat de l'Associació, Miquel Coca: "haurien de guardar més les formes, encara que tots sapiguem qui està realment darrere..."

La possible venda. Si el Mallorca és propietat de Vita Planning, que té el suport financer d'Antonio Asensio o bé d'Antena 3, aleshores la dimissió de Beltran s'ha d'entendre com el trencament de relacions amb Asensio o bé amb l'actual propietari d'Antena 3? Almenys en part, sembla que sí.

Sembla que en una reunió privada Beltran va comentar, just després de la compra del Mallorca, que l'objectiu era vendre aviat. Però no va passar així. Per què? La suposició més lògica és que Beltran s'enganxà tant al Mallorca

Imatge de la presentació del primer equip del Mallorca de la temporada 97-98, la millor de la seva història. Malgrat l'excel·lent campanya del Mallorca, el seu president, Bartomeu Beltran (en la pàgina anterior, durant l'anunci de la seva dimissió), ha plegat del càrrec.

Una fotografia del partit Mallorca-Barcelona d'aquesta temporada passada. Les negociacions per comprar el Lluís Sitjar per part del club varen demostrar que Antena 3 estava al darrere de totes les operacions econòmiques del Mallorca.

que malgrat que originàriament per ventura era únicament una operació especulativa, a poc a poc es convertí en quelcom més. Però no per qui li donava suport econòmic.

Conegudes són les guerres televisives de l'Antena 3 d'Asensio contra Canal Plus primer i, després i una vegada aliat amb Polanco, amb l'entorn de poder d'Aznar. Finalment Asensio va vendre Antena 3 i amb aquest fora d'Antena 3, ni l'empresari ni la cadena per separat semblen tenir ja raons per ajudar el Mallorca.

En algun moment, probablement durant les festes de Nadal passades o just després, s'advertí a Beltran que les despeses eren tantes que calia començar a sanejar per preparar la venda, a la qual Beltran es negà en rodó. A partir d'aquí comença la part de la història més obscura.

La possible venda. Des de Palma, el periodista Tomeu Terrassa, amic de Beltran i molt ben informat sobre tot el que envolta el fins fa poc president del Mallorca, llançà la sospita (publicada a *Última Hora* el passat dimarts dia 2): a Beltran algú, des de dins del club, li va fer el salt: el traïen. L'endemà el *Diario de Mallorca* publicava unes declaracions de l'advocat i secretari del consell d'admin-

Quatre grups empresarials, un d'americà, un d'alemany i dos de mallorquins es disputen la compra del Mallorca.

nistració del Mallorca, Joan Buades, en què deia: "l'espiral de despeses de Beltran no es podia aguantar". A més, el mateix diari assegurava que "el grup econòmic que ha facilitat" el projecte de Beltran durant els darrers tres anys, s'estava pensant de fer una auditoria. Eren les passes prèvies a una venda del club?

N'hi ha que ho creuen. El periodista Pep Verger, del *Diari de Balears*, bon coneixedor de les interioritats del club, escrivia el dia 3: "no hi ha res decidit, però distints grups empresarials de l'Illa interessats en la compra del Reial Mallorca Societat Anònima ara mateix...."

Que en la dimissió de Beltran les raons familiars han jugat poc i les

econòmiques molt, sembla bastant clar.

Tant si és Asensio qui controla el Mallorca, com si és l'Antena 3 actual o només l'empresa de Beltran, el fet és que tenir un club amb un dèficit superior als 2.000 milions de pessetes, no és bon negoci, i és molt difícil d'aguantar. Ara bé, per vendre, el primer que cal és sanejar l'entitat. Explicaria això la venda massiva de jugadors titulars de l'equip? Ho explicaria, certament.

El dijous dia 4, els periodistes Tomeu Terrassa (*Última Hora*) i Pep Verger (*Diari de Balears*) publicaven la darrera bomba d'aquesta història: que Beltran està disposat a vendre les seves accions. El fet que tots dos tenen una relació molt bona amb Beltran fa pensar que és una informació de primera mà.

El mateix dia *El Día del Mundo* publicava que l'actual secretari del consell d'administració, l'advocat Joan Buades, es perfilava com el nou president al mateix temps que informava de l'existència de quatre grups interessats en la compra del Mallorca: un grup americà d'inversions esportives, un grup d'empresaris alemanys relacionats amb l'illa, i dos grups més d'empresaris mallorquins, un dels quals liderat per l'antic president, Miquel Contestí.

Així les coses, tot sembla anar en una direcció: que el Mallorca està en venda. Caldrà saber com es resol el tema de la vinculació de Beltran amb qui l'ha finançat, en altres paraules, amb qui controla realment les accions del Mallorca; i si la venda depèn d'una, dues, o tres parts; si hi ha comprador i qui és i si el o els venedors es posen d'acord.

Tot plegat una situació estranya en un club que ha fet tan bona temporada. Però en el negoci de l'espectacle que és el futbol professional, ni l'esport ni els sentiments serveixen per explicar gairebé res, malgrat tanta declaració hipòcrita. Com en tot negoci, del que es tracta és d'inversions, rendiments, compres i vendes. El cas Beltran n'és una prova.

Miquel Payeras